

ΕΝ κατακλείδι

ΑΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΤΕ... ΑΠΟΦΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης • savvas_67@yahoo.com

ΕΛΛΗΝΑΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΕΣΠΡΕΣΟ ΣΤΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Για να πούμε του στραβού το δίκαιο, οι Ιταλοί είναι – μαζί με τους Γάλους εννοείτε – οι πρώτοι διδάχαντες όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι περισσότεροι εξ υψών αντιλαμβάνονται την κατανάλωση καφέ, τουλάχιστον όσον αφορά τις μοντέρνες του μορφές αλλά και τρόπο σερβιρίσματος. Εύλογα θα θεωρούσε λοιπόν κανείς πως οι πρώτοι εισαγωγείς μηχανών εσπρέσο στην Αυστραλία θα ήταν Ιταλοί. Κι όμως θα ήταν λάθος!

Όπως αναφέρει νέα έρευνα που έχει πραγματοποιήσει το ζεύγος Έφη Αλεξάκη και Leonard Janiszewski, τα ελληνικά καφέ της Αυστραλίας και τα milk bars ήταν αναμφισβίτη τα πρώτα που παρείχαν εμπορικά καφέ εσπρέσο στο αυστραλιανό κοινό. Σύμφωνα λοιπόν με τους ακάματους ερευνητές, είναι λάθος η λαϊκή αντίληψη, ότι οι ιταλικές καφετέριες της Μελβούρνης ήταν οι πρώτες στην παροχή καφέ.

Πρόκειται για αστικό μύθο, επισημαίνουν Αλεξάκη και Janiszewski, αφού σύμφωνα με τις έρευνες του ο πρώτος εισαγωγέας – άρα και διδάχαντας – ήταν ο Sam Akon (Οικονομόπουλος), ο οποίος είχε εισάγει μηχανές εσπρέσο μάρκας La Carimali στα τέλη του 1940, τις οποίες χρησιμοποίησε σε δυο από τα καφέ που διατηρούσε στο Σίδνευ και τα οποία έφεραν το όνομα Patricia. Σύφωνα πάντα με τους δύο ερευνητές, ο Οικονομόπουλος αγόρασε την άδεια εισαγωγής των σχετικών μηχανών από τους J. Goldstein & Co, προμηθευτές εξοπλισμού καφετεριών οι οποίοι λόγω του Β' Παγκοσμίου Πολέμου δεν προχώρησαν στην εισαγωγή μηχανών. Προβλέποντας πως με την λήξη του πολέμου αλλά και με την αλλαγή της μεταναστευτικής πολιτικής της Αυστραλίας σύντομα η χώρα θα «πλημύριζε» από νέους μετανάστες, ο Οικονομόπουλος προχώρησε στην αγορά της σχετικής άδειας.

Δίγια χρόνια αργότερα – και συγκεκριμένη το 1952 – οι αδελφοί Αντρόνικοι, ιδιοκτήτες μιας εκ των πρώτων επιχειρήσεων ψυσίματος καφέ στο Σίδνεϊ, είχαν αγόρασει μια παρόμοια μηχανή, ενώ το 1954 το Bar Espresso Pellegrini - ένα από

Nicolades and L. French, από το Βιβλίο In Their Own Image: Greek-Australians National Project Archives, Macquarie University.

τα πρώτα ιταλικά καφενεία της Μελβούρνης αγόραζαν την δική τους μηχανή. Η συνέχεια είναι γνωστή: αργή αύξηση κατανάλωσης καφέ η οποία έχει φτάσει να θεωρείται πλέον υποχρεωτική και μάλιστα από άπαντες.

Περισσότερες πληροφορίες από τις δύο διαλέξεις που θα δώσει επί του θέματος ο Janiszewski. Η πρώτη στο Ku-ring-gai Historical Society στο Gordon το Σάββατο 19 Οκτωβρίου, η δε δεύτερη στο υποκατάστημα NNO του Oral History Association of Australian στο Customs House του Circular Quay το Σάββατο 26 Οκτωβρίου. Περισσότερες πληροφορίες στο 9850 6886,

WOGBOYS: Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Βρε καλώς τον! Εκεί που λέγαμε πως το παιδί με την μεγάλη μήτη, την αλλά... λασπωτήρα κόμμωση και το αστείρευτο χιούμορ έχει καθεί από προσώπου γης να' σου η ανακοίνωση Τύπου να επιβεβαιώσει όχι μόνο ότι ζει και βασιλεύει, αλλά και ότι ετοιμάζεται για την μεγάλη επιστροφή. Και αν έχει μπερδευτεί και δεν ξέρετε περί ποιού ο λόγος, να σας δώσω μια βοήθεια: wog boy. Ναι σωστά καταλάβατε, ο Νίκος Γιαννόπουλος, ο σπουδαίος αυτός κωμικός που άλλαξε το ρου της ιστορίας μετατρέποντας τον όρο wog από προσβλητικό σε υπέρτατο φόρο τιμής, επιστρέφει στα καλλιτεχνικά δρώμενα της χώρας.

Δυστυχώς για τον ίδιο και την εξέλιξη του ως πθοποιό, ευτυχώς για τους πολλούς θαυμαστές του, η επιστροφή αυτή γίνεται δια μέσω της γνωστής οδού. Τουτέσπου μέσω του θρυλικού πλέον έργου Wogboys.

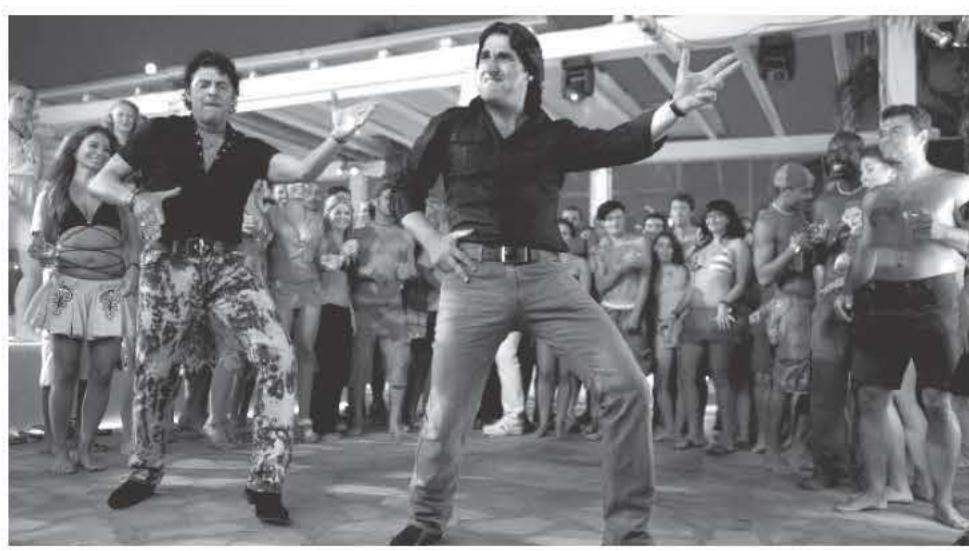
Το οποίο μπορεί πλέον να θεωρείται ως κλασικό, έχοντας σπάσει κάθε είδους ρεκόρ ακροαματικότητας και πωλήσεως εισιτηρίων, αλλά επιτρέψτε μου να διατηρώ κάποιες επιφυλάξεις όσον αφορά αφενός το χιούμορ του (εκτός τόπου και χρόνου πλέον κατά την ταπεινή μου άποψη) αλλά και σπανικότητα των μπυνυμάτων που θέλει να περάσει προς τα έξω.

Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλο μας: οι καιροί που Έλληνες και Ιταλοί θεωρούνταν ως πολίτες β' κατηγορίας σε αυτή την χώρα έχουν περάσει ανεπιστρέψιται. Ακόμη και οι Κινέζοι – εν ολίγοις,

οι... άξιοι διάδοχοι μας στην εν αυστραλιανή κοινωνία ιεραρχία- έχουν πλέον γίνει αποδεκτοί και ο ρόλος αυτός πέρασε – αν και μειωμένος σε ένταση και έκταση – Σριλανκέζους, Ινδούς, Πακιστανούς, ενίστε σε Αφρικανούς και ούτω καθεξής. Προς τη λοιπόν αυτήν την ακατάσχετη μουρμούρα περί της δήθεν σκάρτης ανημετώπιτης των μεταναστών από σύσσωμη την αυστραλιανή κοινωνία; Εκτός βέβαια και αν κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις που έχουν μείνει προσκολλημένες σε κάποια μάλλον... αρχαία κακέκτυπα, συνθέτουν λόγο σοβαρό για παράπονα. Στη περίπτωση αυτή πάω πάσο και απολογούμαται!

Τέλος πάντων. Πέραν της δικές μου – εκφρασμένες πλέον- εντάσεις της Νίκ Γιαννόπουλος είναι ένας έλληνας καταξιωμένος καλλιτέχνης και ως τέτοιος δικαιούται όχι μόνο την προσοχή μας, αλλά και όποιας μορφής κάλυψης και προώθησης μπορούμε να του προσφέρουμε.

Να αναφέρουμε πως σύντροφο σπηνέα προσπάθεια που επιχειρεί να προσεγγίσει ένα παλιό θέμα μέσα από νέα οπτική γωνία έχει τον παλιό, καλό του φίλο και συνεργάτη Vince Colosimo με έκτακτη συμμετοχή από τον Άλεξ Δημητριάδης (παρεμπιπόντως: άκυρη η ψευτο-ελληνοαυστραλιανή προφορά του στην ταινία «Γαμήλιο Πάρτι») οι δε παραστάσεις θα ξεκινήσουν από την Μελβούρνη στις αρχές του 2014 ενώ στη συνέχεια οι παραστάσεις θα «καταφορίσουν» στο Σίδνεϊ και το Enmore Theatre.

Vince Colosimo και Νίκ Γιαννόπουλος στο Wogboy